

Kadın

– GürhanGürses · 11 Ocak 2020

ben senin her şeyin olmadım kadın
avucunun içinden öpenin
saçının tellerine ellerini takanın
kirpiğinden öpenin

ben senin hiçbir şeyindim kadın
gün 24 saat bunu bal gibi bilirdim
hiçbir şeyim yokmuş gibi takılırdım
için için ağlardım

gögüm kapalıydı dört mevsim
güneşimi kapatmıştın kadın
beni mahkum etmiştin kendine
özgür olmayı isterken

gözyaşları dökülürdü içime
sağanak sağanak, ıslanırdım
bir kol arardım sımsıkı sarılacak
bir kanat isterdim altına sığınacak

ben senin sevdiğin adam olmadım hiçbir zaman kadın,
iyi bir şey söylemediğin
güzel bakmadığın,
elini dahi tutmadığın

hiçbir şeyindim kadın
hiçbir kimsendim
kapanmayan yaramdın tamamlanmayan yanımdın kadın

her tarafımda kahrın var
tam tekmil yalnızlığım var kadın
dökülüyor hazan yemiş yaprak gibi gülüşlerim
azalıyor bir takvimin sayfaları gibi canım

ben senin adamın olmadım kadın

başka mevsimin yağmuruydun
başka baharın çiçeğiydin
başka elin tuttuğuydun

senden azat ediyorum kendimi kadın
kalbimin derinliklerine hapsediyorum seni
ruhumun karanlıklarına defnediyorum

Kaptan